

॥ ३ ॥ वध्यतां वध्यमानानां कौरवाणां उज्जिहीर्षी उद्धर्तुमिच्छामकार्षीत् ॥ ४ ॥ ५ ॥ अष्टौ गवो यस्मिन् तदष्टागवंशकटं तेषामष्टागवामष्टासंख्या निशकटानि नुदभाव आर्षः ॥ शतानि बाणान् अनेकशतसंख्या
दृष्ट्वा रथं मेघरवं ममैव समस्तसेनावरणेभ्यतिष्ठत् ॥ तेषामहंपंचशतानि हत्वा ततो द्रौणिमगमं पार्थिवाय ॥ ३ ॥ समां समासाद्य नरेंद्रयत्तः समभ्ययात्सिंहमिव द्वि
पेंद्रः ॥ अकार्षीच्च रथिनामुज्जिहीर्षी महाराज वध्यतां कौरवाणां ॥ ४ ॥ ततो रणे भारतदुष्प्रकंप्य अचार्यपुत्रः प्रवरः कुरुणां ॥ मामर्दयामास शितैः पृषत्कैर्जनार्द
नं चैव विपाग्निकल्पैः ॥ ५ ॥ अष्टागवामष्टशतानि बाणान्मया प्रयुद्धस्य वहंतितस्य ॥ तांस्तेन मुक्तान् हमस्य बाणैर्व्यनाशयं वायुरिवाभ्रजालं ॥ ६ ॥ ततो परा
म्बाणसंघाननेकानां कर्णपूर्णयतविप्रमुक्तान् ॥ ससर्ज शिक्षास्त्रबलप्रयत्नैस्तथा यथा प्रावृषिकालमेघः ॥ ७ ॥ नैवा ददानं न च संदधानं जानीमहे कतरेणास्यती
ति ॥ वामेन वायदिवादक्षिणेन सद्रोणपुत्रः समरे पर्यवर्तत् ॥ ८ ॥ तस्या ततं मंडलमेव सज्यं प्रदृश्य ते कार्मुकं द्रोणसूनोः ॥ सो विध्यन्मां पंचभिर्द्रोणपुत्रः शितैः शरैः
पंचभिर्वासुदेवं ॥ ९ ॥ अहं हितं त्रिंशता वज्रकल्पैः समर्दयं निमिषस्यांतरेण ॥ क्षणात् श्वावित्समरूपो बभूव समादि तोमद्विस्तृष्टैः पृषत्कैः ॥ १० ॥ स विक्षरन्नुधि
रंसर्वगात्रे रथानीकं सूतसूनोर्विवेश ॥ मया भिभूतान् सैनिकानां प्रवर्हानसौ प्रपश्यन्नुधिरप्रदिग्धान् ॥ ११ ॥ ततो भिभूतं युधिवीक्ष्य सैन्यं वित्रस्तयोधं द्रुतवाजि
नागं ॥ पंचाशतारथमुख्यैः समेत्य कर्णस्त्वरन्मामुपयात्र माथी ॥ १२ ॥ तान्सूदयित्वा हमपास्य कर्णं द्रुष्टुं भवंतं त्वरयाभियातः ॥ सर्वे पंचालाद्युद्विजंते स्म कर्णं दृ
ष्ट्वा गावः केसरिणं यथैव ॥ १३ ॥ मृत्योरास्यं व्यात्तमिवाभिपद्य प्रभद्रकाः कर्णमासाद्य राजन् ॥ रथांस्तु तान्सप्तशतान्निमग्नांस्तदा कर्णः प्राहिणोन्मृत्युसद्य ॥
॥ १४ ॥ न चाप्यभूत्क्लान्तमनाः सराजन् यावन्नास्मान् दृष्टवान्सूतपुत्रः ॥ श्रुत्वा तु त्वां तेन दृष्टं समेतमश्वत्थाम्ना पूर्वतरं क्षतं च ॥ १५ ॥ मन्ये कालमपयानस्य राजन्
क्रूरात्कर्णात्तेहमचित्य कर्मन् ॥ मया कर्णस्यास्त्रमिदं पुरस्ताद्युद्धे दृष्टं पांडवचित्ररूपं ॥ १६ ॥ न त्वन्ययोद्वा विद्यते स्तंजयानां महारथं योद्यसहेत कर्णं ॥ शौनेयो मे
सात्यकिश्च करक्षौघं दृष्टुं श्वापितथैव राजन् ॥ १७ ॥ युधामन्युश्चोत्तमौ जाश्वशूरौ पृष्ठतो मां रक्षतां राजपुत्रौ ॥ रथप्रवीरेण महानुभावद्विषत्सैन्येव ततादुस्तरं
॥ १८ ॥ समेत्याहं सूतपुत्रेण संख्येष्ट्रेण वजीवनरेंद्रमुख्य ॥ योत्स्याम्यहं भारतसूतपुत्रमस्मिन् संग्रामे यदि वै दृश्यतेद्य ॥ १९ ॥ आयाहि पश्चाद्युयुत्समानं मां सू
तपुत्रस्य रणे जयाय ॥ महर्षभस्येव मुखं प्रपन्नाः प्रभद्रकाः कर्णमभिद्रवंति ॥ २० ॥

नवहंति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥